

Posudek konzultanta rigorózní práce Mgr. Petra Součka na téma „Právní úprava doručování v soudním řízení“

Práce se zabývá institutem civilního řízení, který prodělal řadu změn. Souhlasím s autorem, že pohled do historie doručování svědčí o tom, že ani jedna z novelizací do 1.7. 2009 nepřinesla výrazný pokrok.

Výběr tématu proto pokládám za velmi aktuální. Autor v práci využívá svých praktických zkušeností. Uvedený fakt může práci zkvalitnit, což je v daném případě nepochybné, ale na druhé straně by měl do jisté míry uhlídat své profesní emoce. Tyto se v práci projevují zejména v části věnované doručování do datové schránky, kde autor analyzuje, občas i s použitím hovorovější formy vyjádření (například „soud je otrokem“) . Nicméně se domnívám, že odraz těchto praktických zkušeností ve větší míře posloužil k lepšímu výkladu jednotlivých způsobů doručování.

Autor se pokusil v rozsáhlé práci zmapovat prakticky celý proces doručování a myslím, že se mu to zásadně podařilo. Kromě podrobné analýzy jednotlivých druhů doručování autor zařadil do práce doručování do ciziny, a to jak v rámci Evropské unie, tak i doručování do ostatních zemí. Práce sice neobsahuje samostatnou část s návrhy de lege ferenda, ale tyto lze dovodit z jednotlivých částí práce.

K práci mám připomínku k textu na straně 29, kde autor cituje článek Svobody, Suka a Zemana, kde je mimo jiné uvedeno, že by soud se má v rámci svých možností dobrat co možná nejúplněji zjištěného skutkového stavu. Uvedená úvaha je dána do souvislosti s doručováním do ohlašovny. Autor přes zákonnou fikci navrhuje, aby soud dále zjišťoval možnost doručit žalovanému fakticky. Podotýkám, že totéž by mohlo platit u podnikatele zapsaného do obchodního rejstříku, který neoznámí soudu změnu sídla. Na rozdíl od autorů článku i autora se domnívám, že soud by měl využít zásady koncentrace a nutit žalobce, aby to byl on, kdo co nejúplněji prokáže svá tvrzení. Další zjišťování adresy žalovaného by bylo se zásadou koncentrace řízení v rozporu.

Ke stylistické části mám připomínku k občasnému lidovějšímu vyjadřování jako například, že soudu má „hromadu spisů“ či „čekání ve frontách“. Uvedené výrazy vyplývají z přílišného subjektivního zaujetí autora a poněkud kazí jinak velmi dobrou práci.

Práce obsahuje odkazy na zdroje v práci použité.

Práci jako velmi dobrou doporučuji k obhajobě.

JUDr. Tomáš Pohl

V Praze dne 25.5. 2013